

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/ Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 015985 21 U

Novi Travnik, 09.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca: Senada Begović, kao predsjednika vijeća, Darmina Avdić i Lazarele Porić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mironija Jozak, rješavajući u upravnom sporu tužitelja I. J. iz B. L., zastupanom po punomoćniku Branku Gudalo, advokatu iz Banja Luke, protiv tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, radi poništenja rješenja tuženog broj FZ3/8/1-35-1-457-12/17 od 30.11.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.06.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog od 30.11.2021. godine odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja direktora Kantonalne administrativne službe u Travniku matični broj: ... od 02.11.2020.godine kojim je tužitelju ponovo uspostavljena isplata srazmjerne starosne penzije počev od 31.05.2020.godine u iznosu od 75,4612 KM, a istim rješenjem je odbijen dio zahtjeva tužitelja kojim se traži isplata penzije za period od 01.11.2019.godine do 30.05.2020.godine. Navedeno rješenje donijeto je u ponovljenom drugostepenom upravnom postupku po presudi ovog suda broj 06 0 U 015245 21 U od 11.11.2021.godine.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je, preko svog punomoćnika Branka Gudalo, advokata iz Banja Luke, protiv pobijanog rješenja tuženog pokrenuo upravni spor osporavajući isto zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se osporeno rješenje tuženog poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi je svojim podneskom broj: FZ3/8/1-35-1-475-16/17 od 08.02.2022. godine naveo da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon niti lični interes tužitelja zasnovan na zakonu, te ostaje u cijelosti kod pobijanog rješenja i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe sukladno odredbi čl. 34 st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine F BiH" br. 9/05), pa je nakon istog odlučeno kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

U obrazloženju tužbe se prvo prigovara da osporeno rješenje nije zasnovano na zakonu, a zatim ukazuje da je tužitelj korisnik srazmjernog dijela starosne penzije od 2017.godine, da mu je iz njemu nepoznatih razloga obustavljena isplata penzije za period od 01.11.2019. do 30.05.2020.godine, da je penziju stalno primao preko „Nova banka“ AD Banja Luka, da mu je nejasno kako se

može desiti da se vrati penzija kada je imao otvoren tekući račun kod te banke, da je istina kako nije svaki mjesec podizao ček od penzije niti su mu isti uručivani od banke, a banka ga nije ni pozivala da podigne čekove, ali bez obzira na to sve tužitelj ponavlja da ima tekući račun koji je aktivan i da penziju diže povremeno iz razloga što ostavlja nešto i uštedevine, kao što radi većina penzionera. Potom se navodi da nije sporno da je tužitelj na poziv tuženog dana 31.05.2020.godine potpisao zahtjev da mu se ponovo uspostavi srazmjerna starosna penzija, ali mu je tuženi bio dužan isplatiti sve zaostatke koji nisu isplaćeni i nastaviti redovnu isplatu kako je to bilo i do 01.11.2019.godine. Na kraju tužbe se ističe da je prvobitno rješenje tuženog bilo poništeno presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 U 015245 21 U od 01.11.2021.godine u kojoj su bile tačno navedene upute kojih se tuženi treba pridržavati, ali da je očito kako je isti u cijelosti zanemario te upute i ponovo odlučio na isti način tako što je žalbu tužitelja odbio u cijelosti pogrešno se pozivajući na odredbe člana 112. i 113. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju odnosno pogrešno ih tumači, jer u suprotnom ne bi prekinuo isplatu penzije tužitelju.

Međutim, suprotno tužbenim prigovorima, ovaj sud nalazi da je tuženi postupio po uputama sadržanim u presudi broj 06 0 U 015245 21 U od 01.11.2021.godine, jer je ovaj put naveo dodatne činjenice, razloge i pojašnjenja temeljem kojih se novodonijeto rješenje pokazuje saglasno odredbi člana 242. stav 1. i stav 2. Zakona o upravnom postupku. Naime, tuženi ponovo ukazuje da je ugovorom o isplati penzija zaključenim dana 07.06.2019.godine između tuženog s jedne strane i „Nova banka“ AD Banja Luka s druge strane, u članu 3. ugovoreno da banka ima obavezu da korisniku prava na novčana primanja pri isplati uruči ček (uputnicu) lično, staratelju ili opunomoćeniku u roku najdužem od 90 dana od početka isplate i da u slučaju kada ček ili novčana sredstva ne budu isplaćena korisniku u navedenom roku banka ima obavezu da u narednih 8 dana nakon proteka roka za isplatu, izvrši povrat neisplaćenih sredstava i nepreuzetih čekova, kvartalno uz pismenu obavijest tužitelju za sve korisnike prava kojima nije uručen ček niti su isplaćena novčana primanja u ugovorenom roku uz navođenje ličnih podataka korisnika. Tako je pomenuta banka postupila i kada je u pitanju tužitelj za period od 01.11.2019.godine do 31.08.2020.godine, pa je kod takvog stanja stvari tužitelju privremeno obustavljena isplata penzije od 01.11.2019.godine zbog ne preuzimanja čekova penzija kao i novčanih iznosa 5 uzastopnih penzija, dakle zaključno sa 31.05.2020.godine, jer je tužitelj dana 31.08.2020.godine podnio zahtjev za ponovnu uspostavu isplate srazmjerne starosne penzije koji zahtjev je prvostepenim rješenjem uvažen uz početak ponovne isplate 3 mjeseca unazad od dana 31.08.2020.godine kao dana ispunjenja uslova. U istom rješenju tuženog je još naznačeno i pojašnjeno da je u rješenju o priznavanju prava na srazmjernu starosnu penziju, kao i na poledini čeka navedena obaveza korisnika o prijavi promjena koje utiču na prava, te da se smatra da se korisnik ne nalazi na adresi koju je prijavio tužitelju ukoliko se obavijesti korisniku o penziji (ček) vrate neuručene od strane pošte ili banke putem koje se vrši isplata. U vezi sa prednjim tuženi u pobijanom rješenju ukazuje na odredbu člana 113. stav 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju kojom je propisano da dospjela novčana primanja proistekla iz ostvarenog prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja zastarijevaju u roku od 3 mjeseca od dana dospelosti, pa kako tužitelj nije preuzimao čekove od penzije u periodu dužem od 90 dana, zbog čega su se isti od strane banke vratili kao

neuručeni, a nije ni prijavio nikakvu promjenu vezanu za mjesto prebivališta ili neku drugu statusnu promjenu, to je izvršen povrat sredstava i nepreuzetih čekova, pa je po nalaženju tuženog prvostepeni organ pravilno postupio kada je ožalbenim rješenjem odbio dio zahtjeva tužitelja koji se odnosi na isplatu penzije za period od 01.11.2019.godine do 30.05.2020.godine, jer je za navedeni period nastupila zastara potraživanja shodno naprijed navedenoj zakonskoj odredbi.

Iz ovakvog obrazloženja jasno je da se tek po preuzimanju obavijesti odnosno čeka o isplati penzije od strane tužitelja kod banke preko koje prima penziju, novčana sredstva prenose na njegov tekući račun i da tek tada tužitelj može tim novčanim sredstvima raspolagati odnosno povremeno ih dizati ili ostavljati kao ušteđevinu kako se to tužbom ukazuje. Sve do tada tužitelj nije primio novčana sredstva penzije zbog čega se ista i po nalaženju ovog suda imaju smatrati neuručena, a potom prema ugovorenoj obavezi biti i vraćena u roku od 8 dana po isteku 90 dana kao roka kada je korisnik imao mogućnost preuzimanja čeka. Kako je nesporno da tužitelj u roku od 90 dana nije preuzimao čekove za dospjela novčana primanja za 11. i 12. mjesec 2019.godine, te 01., 02., 03., 04. i 05.2020.godine onda ta primanja jesu zastarjela.

Kako je prvostepeni organ, odbijajući zahtjev tužitelja za isplatu zastarjelih novčanih potraživanja po osnovu prava na srazmjernu starosnu penziju, dao valjane i konkretne razloge u obrazloženju svog rješenja i kako je tuženi odbio kao neosnovanu žalbu na to rješenje primjenom člana 237. stav 1. Zakona o upravnom postupku pozivajući se na razloge koje u potpunosti prihvata i ovaj sud, a istim rješenjem tuženog nije povrijeđen ni zakon na štetu tužitelja niti je bilo povreda pravila postupka, to se onda predmetna tužba u konačnici pokazuje kao neosnovana zbog čega je istu bilo nužno odbiti kao takvu temeljem odredaba člana 36. stav 1. i 2. u vezi sa članom 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Mironija Jozak

Predsjednik vijeća
Senad Begović

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.